

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00438/19-20
Praha 18. října 2019

Protokol o kontrole

Kontrolní orgán:

Úřad pro ochranu osobních údajů, se sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7 (dále jen „Úřad“).

Pravomoc kontrolního orgánu k výkonu kontroly vyplývá z čl. 58 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

Kontrolující:

- inspektor Úřadu, **Ing. Josef Vacula**, průkaz inspektora č. [REDACTED] (ke dni vyhotovení protokolu již není zaměstnancem Úřadu);
- inspektor Úřadu, **Mgr. Daniel Rován**, průkaz inspektora č. [REDACTED], pověřen kontrolou dne 1. října 2019;
- pověřený zaměstnanec Úřadu, **Mgr. Vojtěch Dlouhý**, číslo průkazu [REDACTED];
- pověřená zaměstnankyně Úřadu, **Ing. Helena Žemličková**, číslo průkazu [REDACTED];
- pověřený zaměstnanec Úřadu **Ing. Václav Strnad**, číslo průkazu [REDACTED].

Kontrolovaná osoba:

[REDACTED] se sídlem [REDACTED]
(dále jen „kontrolovaná osoba“).

Zastoupená:

[REDACTED]
[REDACTED]

Místo provedení kontroly:

– sídlo Úřadu

Předmět kontroly:

Předmětem kontroly je dodržování povinností správce osobních údajů stanovených nařízením (EU) 2016/679 v souvislosti s využíváním cookies pro tzv. remarketing, a to v rámci internetového obchodu [REDAKCE], zejména dodržování povinností stanovených články 5, 6 a 13 nařízení (EU) 2016/679.

Zahájení kontroly: kontrola byla zahájena doručením oznámení o zahájení kontroly ze dne 15. února 2019 pod čj. UOOU-00438/19-4, které bylo doručeno do datové schránky kontrolované osobě dne 16. února 2019.

Poslední kontrolní úkon: posledním kontrolním úkonem předcházejícím vyhotovení protokolu o kontrole bylo vyhotovení úředního záznamu o pořízení dokumentace, ze dne 15. července 2019, čj. UOOU-00438/19-9.

I. Přehled podkladů:

Protokol o kontrole se opírá o následující podklady (údaje, dokumenty a věci vztahující se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby), které byly pořízeny v průběhu kontroly, a o podklady a skutečnosti, které jsou kontrolnímu orgánu známy z jeho úřední činnosti:

1. Kontrolní plán Úřadu na rok 2019 ze dne 3. ledna 2019 – kopie, čj. UOOU-00438/19-1, počet listů: 3;
2. Žádost o personální výpomoc při výkonu kontroly, ze dne 25. ledna 2019, čj. UOOU-00438/19-2, počet listů: 1;
3. Oznámení o zahájení kontroly ze dne 15. února 2019, čj. UOOU-00438/19-4, doručeno do datové schránky dne 16. února 2019, počet listů: 2;
4. Žádost o změnu termínu dodání vyjádření a podkladů, zaevidováno pod čj. UOOU-00438/19-5, doručeno Úřadu dne 22. února 2019, počet listů: 1; příloha:
  - 4.1. Plná moc, ze dne 21. února 2019, počet listů: 1;
5. Oznámení o změně lhůty pro dodání vyžádaných podkladů a vyjádření ze dne 25. února 2019, čj. UOOU-00438/19-6, doručeno do datové schránky téhož dne, počet listů: 1;
6. Vyjádření k oznámení o zahájení kontroly, zaevidováno pod čj. UOOU-00438/19-7, doručeno Úřadu dne 7. března 2019, počet listů: 4; přílohy:
  - 6.1. Cookies – prohlížení a online nákup, počet listů: 1;
  - 6.2. Cookie checker, počet listů: 1;
  - 6.3. Nákup na [REDAKCE], počet listů: 7;
  - 6.4. Twisto na [REDAKCE], počet listů: 1;
  - 6.5. Livechat na [REDAKCE], počet listů: 1;
  - 6.6. Facebook a Google na [REDAKCE], počet listů: 3;
  - 6.7. Účel a využití cookies, počet listů: 3;
  - 6.8. Smlouva o poskytování služeb „[REDAKCE]“, ze dne 3. listopadu 2014, počet listů: 2;
  - 6.9. Zásady cookies + Zásady ochrany osobních údajů, účinné od 25. května 2018; počet listů: 5;

- 6.10. Obecná směrnice o zpracování osobních údajů + Směrnice o práci s informačními systémy, počet listů: 6;
- 6.11. Datová mapa, počet listů: 1;
- 6.12. Smluvní dokumentace – společnosti [REDACTED] a [REDACTED] (Obchodní podmínky; Soulad s pravidly ochrany osobních údajů; Zásady ochrany osobních údajů; Soulad GDPR se službou [REDACTED] + dotazy týkající se shody GDPR se službou [REDACTED] Bezpečnostní přehled; Přehled architektury a zabezpečení společnosti [REDACTED]), počet listů: 35;
- 6.13. Remarketing, počet listů: 1;
7. Úřední záznam – výtisk dokumentace, ze dne 1. července 2019, čj. UOOU-00438/19-8, počet listů: 1, počet listů příloh: 78.
8. Úřední záznam – pořízení dokumentace, ze dne 15. července 2019, čj. UOOU-00438/19-9, počet listů: 1, počet listů příloh: 4.
9. Protokol o kontrole ze dne 19. července 2019, čj. UOOU-00438/19-10, počet listů: 9.
10. Námitky proti protokolu o kontrole ze dne 5. srpna 2019, čj. UOOU-00438/19-11, počet listů: 4.
11. Dopis předsedkyně Úřadu ze dne 12. září 2019, čj. UOOU-00438/19-14, počet listů: 1.
12. Pověření ke kontrole ze dne 1. října 2019, čj. UOOU-00438/19-16, počet listů: 1.
13. Sdělení právnímu zástupci kontrolované osoby ze dne 3. října 2019, čj. UOOU-00438/19-17, počet listů: 1 počet listů příloh: 1.
14. Úřední záznam – seznámení se s kontrolním spisem, ze dne 17. října 2019, čj. UOOU-00438/19-18, počet listů: 1.

V rámci kontroly je posuzováno výhradně zpracování osobních údajů v čase provedení kontroly a v rozsahu stanoveném v předmětu kontroly. Z výše uvedených podkladů pak byly pro kontrolní zjištění vyhodnoceny pouze ty části, v nichž jsou uvedeny relevantní informace ve vztahu k předmětu této kontroly.

Kontrolní řízení je uskutečněno na základě „Plánu kontrol pro rok 2019“ ze dne 3. ledna 2019, čj. UOOU-00031/19-1 (viz bod 1 přehledu podkladů).

II. K provádění kontrole obecně:

Obecně o remarketingu a cookies

Remarketing je metoda cílení internetové reklamy používaná v systémech na PPC (Pay-Per-Click) reklamní kampaně. Jedná se o způsob opětovného oslovení určité cílové skupiny lidí, kteří již v minulosti navštívili webové stránky zadavatele remarketingu. V reklamních systémech se také můžeme setkat s označením retargeting, což je v zásadě jiné obchodní označení podobných služeb a technik sloužících k opakovanému zacílení reklamy.

Uživatelé, kteří navštívili webové stránky zadavatele remarketingu, jsou označeni pomocí cookies. Následně je pomocí těchto cookies v reklamním systému (např. reklamním systému

společností Google či Facebook) generován seznam uživatelů. Na ty je následně možné cílit další reklamu, a to na webech využívajících stejný reklamní systém jako zadavatel remarketingu. Součástí informací, které reklamní systém následně sdělí zadavateli reklamy jsou i informace ohledně chování uživatele na stránce, například pokud si na webu uživatel pouze prohlížel zboží, nebo již nějaké produkty vložil do nákupního košíku, ale nákup nedokončil. Remarketingem se následně obchodník snaží přimět uživatele k dokončení rozpracovaného nákupu prostřednictvím reklamních sdělení zobrazovaných na partnerských webech provozovatele reklamního systému. Reklamní systém dále shromažďuje informace o chování uživatelů a o technickém nastavení jejich zařízení za účelem co možná nejlepší profilace každého uživatele. V reklamních systémech lze pak na uživatele cílit dle socio-demografických údajů, jako jsou věková skupina nebo pohlaví, dle jejich zájmů, geografických údajů apod. Ty jsou reklamními systémy shromažďovány a uživatelé identifikováni i za pomoci cookies.

Práce s cookies za účelem cílení reklamy je dle sdělení kontrolované osoby (viz bod 6. přehledu podkladů) realizována skrze služby reklamních systémů společností Google a Facebook. Tato tvrzení kontrolované osoby byla při následné kontrole potvrzena.

Analýza právního stavu ve vztahu ke cookies

Kontrolující se též zaměřili na právní pozadí, které se ke zpracování souborů cookies vztahuje. Jako první se zaměřili na oblast práva Evropské unie. Ve vztahu ke cookies je třeba vycházet ze směrnice 2002/58/ES ze dne 12. července 2002. Tato směrnice upravovala cookies zněním čl. 5 odst. 3 následujícím způsobem:

„Členské státy zajistí, aby užívání sítí elektronických komunikací k uchování informací nebo získávání přístupu k informacím uchovávaným v koncovém zařízení účastníka nebo uživatele bylo povoleno pouze za podmínky, že dotčený účastník či uživatel byl jasně a úplně informován v souladu se směrnicí 95/46/ES, mimo jiné o účelech zpracování, a že je mu správcem údajů nabídnuto právo odmítnout takové zpracování. To nebrání technickému ukládání nebo takovému přístupu, jehož jediným účelem je provedení nebo usnadnění přenosu sdělení prostřednictvím sítí elektronických komunikací ne, je-li to nezbytně nutné pro poskytování služeb informační společnosti, které si účastník nebo uživatel výslovně vyžádal.“

Takto definované užití souborů cookies tedy směrnice podmiňovala skutečností, že uživatel koncového zařízení bude jasně a úplně informován o zpracování svých osobních údajů a zároveň mu bude dána možnost toto zpracování odmítnout. Směrnice tak ve vztahu ke zpracování osobních údajů, kterými cookies jsou, nastavila režim OPT-OUT, tedy režim, ve kterém je sice povinnost informovat subjekt údajů o zpracování jeho osobních údajů (včetně dalších práv z toho vyplývajících), ale zároveň je možné zpracovávat tyto osobní údaje bez předchozího souhlasu k takovému zpracování a případně reflektovat žádost subjektu údajů o tom, že si zpracování svých osobních údajů nepřeje.

Shora uvedené znění směrnice 2002/58/ES bylo transponováno do zákona č. 125/2005 Sb., o elektronických komunikacích, který nabyl účinnosti dne 1. května 2005. Český zákonodárce provedl transpozici shora uvedeného ustanovení čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/58/ES

do národního předpisu do ustanovení § 89 odst. 3 zákona č. 125/2005 Sb., a to následujícím způsobem:

„Každý, kdo hodlá používat nebo používá síť elektronických komunikací k ukládání údajů nebo k získávání přístupu k údajům uloženým v koncových zařízeních účastníků nebo uživatelů, je povinen tyto účastníky nebo uživatele předem prokazatelně informovat o rozsahu a účelu jejich zpracování a je povinen nabídnout jim možnost takové zpracování odmítnout. Tato povinnost neplatí pro technické ukládání nebo přístup výhradně pro potřeby provedení nebo usnadnění přenosu zprávy prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo je-li to nezbytné pro potřeby poskytování služby informační společnosti, která je výslovně vyžádána účastníkem nebo uživatelem.“

Z porovnání shora uvedených definic je tedy patrné, že český zákonodárce transponoval čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/58/ES v zásadě doslova.

Dne 25. listopadu 2009 došlo k novelizaci směrnice 2002/58/ES, a to směrnicí 2009/136/ES¹. Tato novelizace se dotkla výše zmíněného čl. 5 odst. 3. Novelizovaný čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/58/ES zní:

„Členské státy zajistí, aby uchovávání informací nebo získávání přístupu k již uchovávaným informacím bylo v koncovém zařízení účastníka nebo uživatele povoleno pouze pod podmínkou, že dotčený účastník či uživatel poskytl svůj souhlas poté, co mu byly poskytnuty jasné a úplné informace v souladu se směrnicí 95/46/ES, mimo jiné o účelu zpracování. To nebrání technickému ukládání nebo takovému přístupu, jehož jediným účelem je provedení přenosu sdělení prostřednictvím sítě elektronických komunikací, nebo je-li to nezbytně nutné k tomu, aby mohl poskytovatel služeb informační společnosti poskytovat služby, které si účastník nebo uživatel výslovně vyžádal.“

Transpoziční lhůta k provedení novelizace byla určena do 25. května 2011.

Novelizovaný čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/58/ES je tedy vystavěn, na rozdíl od původního znění, na systému OPT-IN, tedy na systému, ve kterém správce osobních údajů nejdříve musí získat souhlas subjektu údajů (na ten se uplatní pravidla obsažená v současné době v čl. 4 bod 11 nařízení (EU) 2016/679) a až po udělení tohoto souhlasu může dojít ke zpracování osobních údajů v podobě cookies.

Na novelizaci čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/58/ES reagoval i český zákonodárce, a to novelou (zákon č. 468/2011 Sb.), která změnila znění § 89 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., které zní:

„Každý, kdo hodlá používat nebo používá síť elektronických komunikací k ukládání údajů nebo k získávání přístupu k údajům uloženým v koncových zařízeních účastníků

---

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Text s významem pro EHP)

nebo uživatelů, je povinen tyto účastníky nebo uživatele předem prokazatelně informovat o rozsahu a účelu jejich zpracování a je povinen nabídnout jim možnost takové zpracování odmítnout. Tato povinnost neplatí pro technické ukládání nebo přístup výhradně pro potřeby přenosu zprávy prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo je-li to nezbytné pro potřeby poskytování služby informační společnosti, která je výslovně vyžádána účastníkem nebo uživatelem.“

Porovnáním shora uvedených českých verzí docházejí kontrolující k závěru, že na novelizovaný čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/58/ES reagoval český zákonodárce novelou zákona č. 127/2005 Sb. tak, že v § 89 odst. 3 vypustil slova „provedení nebo usnadnění“. Dle názoru kontrolujících však Česká republika nedostatečným způsobem transponovala novelizovanou směrnici 2002/58/ES, neboť po změně režimu z OPT-OUT na OPT-IN, nadále český zákonodárce pracuje s režimem OPT-OUT, tedy s režimem, kdy správce osobních údajů má možnost zpracovávat osobní údaje subjektů údajů automaticky (za splnění podmínky řádného informování) a pouze realizovat následně vyjádřené přání subjektů údajů o nezpracování jejich osobních údajů. Jak však již bylo uvedeno výše, současná podoba směrnice je vystavěna na režimu OPT-IN, tedy na režimu, kdy správce osobních údajů je povinen nejdříve získat souhlas subjektů údajů a teprve po jeho udělení má možnost jejich osobní údaje obsažené v cookies souborech zpracovávat.

Kontrolující nejdříve obecně uvádějí, že judikatura Evropského soudního dvora zakotvuje princip přednosti unijního práva před právem národním. Tato skutečnost vyplývá především z rozhodnutí uvedeného soudu ze dne 15. června 1964 ve věci Flaminio Costa v. E.N.E.L., věc 6/64, kdy soud uvedl, že smlouva o Evropském hospodářském společenství vytvořila vlastní právní řád, který je integrovaný do právních systémů členských států s tím, že přednost komunitárního práva je potvrzena čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské unie; státy též mají možnost žádat o výjimky, které jsou předmětem povolovacího řízení, přičemž možnost vyvázat se z povinnosti pouhým zákonem, by činila toto povolovací řízení bezpředmětným.

V návaznosti na shora uvedený rozpor mezi evropskou a národní legislativou kontrolující poukazují na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 10. dubna 1984 ve věci 14/83 Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti spolkové zemi Severní Porýní – Vestfálsko, který konstatuje, že národní právní předpisy je třeba vykládat ve světle evropských právních předpisů (tzv. eurokonformní výklad). K tomu dále kontrolující dodávají, že z judikatury Evropského soudního dvora plyne povinnost vykládat vnitrostátní právo v co možná největším rozsahu ve světle znění a účelu dané unijní normy tak, aby bylo dosaženo výsledku, který unijní norma předpokládá, tj. aby dosáhly výsledku unijní normou zamýšleného. Tato povinnost eurokonformního výkladu je inherentní systému zakládacích smluv, neboť umožňuje, aby vnitrostátní soudy v rámci svých pravomocí zajistily plnou účinnost unijního práva. Výše uvedené vyplývá nejen z rozsudku von Colson, ale též z rozsudku Soudního dvora evropské unie Pfeifer (spojené věci C-397/01 až C-403/01) ze dne 5. října 2004, ve kterém Soudní dvůr Evropské unie rozhodl tak, že „umožňuje-li tak vnitrostátní právo za určitých okolností s použitím jím uznávaných výkladových metod vyložit ustanovení vnitrostátního právního řádu takovým způsobem, aby bylo možno vyhnout se rozporu s jinou právní normou vnitrostátního práva nebo aby za tímto účelem byl omezen dosah tohoto ustanovení tím, že bude použito pouze za předpokladu, že je slučitelné s výše uvedenou právní normou, má soud povinnost použít tytéž metody za účelem dosažení výsledku sledovaného směrnicí“. Eurokonformní výklad však v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské Unie nachází své hranice

v případě, že by měl být contra legem. Kontrolující jsou toho názoru, že právě o takový případ se jedná v této věci a že nedostatky české legislativy dosáhly takové míry, že neexistují výkladové možnosti, kterými by se dal tento rozpor mezi unijní a národní legislativou za využití eurokonformního výkladu překlenout.

K problematice účinků unijního práva (směrnic) kontrolující dále dodávají, že základem doktríny přímého účinku směrnic je rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie v případě Van Duyn proti Home Office (41/74). Z tohoto rozsudku zřetelně plyne nutnost efektivity unijního práva a potřeba jednotné aplikace unijních pravidel ve všech členských státech a závazná povaha směrnic, která by byla dotčena v případech, kdy státy neplní svojí implementační povinnost. Z tohoto důvodu byl přímý účinek směrnice zaveden jako subsidiární vlastnost těchto aktů v případě, kdy nedošlo k jejich implementaci do právního řádu členských států. Na tento rozsudek následně navazuje rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 5. dubna 1979, státní zastupitelství proti Tullio Ratti (věc 148/79), kdy byly stanoveny podmínky přímého účinku směrnic. Aby směrnice měla přímý účinek, musí být její ustanovení bezpodmínečná, dostatečně jasná a přesná a zároveň dojde k marnému uplynutí lhůty pro její transpozici, případně též nebyla transponována řádně, případně ji členský stát nedbale transponoval.

Kontrolující mají za to, že směrnice 2002/58/ES přímý účinek má, neboť její ustanovení jsou bezpodmínečná, dostatečně jasná a přesná (cit.: „*povoleno pouze pod podmínkou, že dotčený účastník či uživatel poskytl svůj souhlas poté, co mu byly poskytnuty jasné a úplné informace v souladu se směrnicí 95/46/ES, mimo jiné o účelu zpracování.*“) a dle shora uvedeného nebyla transponována řádně a zároveň již uplynula lhůta pro transpozici.

Kontrolující jsou si vědomi skutečnosti, že shora uvedené judikáty, společně s např. judikátem ze dne 26. února 1986 ve věci Marshall, C-152/84, uvádějí, že směrnice obecně nemůže zakládat jednotlivci povinnosti, a proto není možné se proti takové směrnici vůči jednotlivci dovolávat (ačkoli i tuto tezi Soudní dvůr Evropské unie v některých judikátech prolomil, např. ve věci Mangold C-144/04 Coleman C-303/06, či Küçükdeveci C-555/07). Na druhou stranu kontrolující uvádějí, že řešená věc se úzce dotýká základních lidských práv, kdy právo na ochranu osobních údajů je výslovně zakotveno čl. 8 Listiny základních práv Evropské unie². K tomu kontrolující uvádějí, že již ze znění samého je zjevné, že osobní údaje mají být zpracovávány pouze na základě souhlasu nebo jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem. Národní právní úprava, jak již bylo uvedeno výše, umožňuje však téměř bezmezný zpracování osobních údajů (cookies), i když i zde zákonodárce zavedl určité limity spočívající především v informování uživatele a jeho možnosti odmítnout takové zpracování vyjma případů, kdy se jedná o technické cookies.

Kontrolující však zároveň upozorňují na primární právo Evropské unie, především pak na znění čl. 8 Listiny základních práv Evropské unie, na který navazuje znění směrnice 2002/58/ES, která uvádí, že „*tato směrnice usiluje o respektování základních práv a zachovává zásady uznané*

---

² (1) Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.

(2) Tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem. Každý má právo na přístup k údajům, které o něm byly shromážděny, a má právo na jejich opravu.

(3) Na dodržování těchto pravidel dohlíží nezávislý orgán.

zejména v Listině základních práv Evropské unie. Tato směrnice zejména usiluje o to, aby byla plně dodržována práva stanovená v člancích 7 a 8 uvedené listiny“, přičemž dále pak tato směrnice (tj. směrnice 2002/58/ES) uvádí, že „směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací převedla zásady stanovené ve Směrnici 95/46/ES do zvláštních pravidel pro odvětví telekomunikací. Směrnici 97/66/ES je nutno přizpůsobit vývoji trhů a technologií v oblasti služeb elektronických komunikací, aby uživatelům veřejně dostupných služeb elektronických komunikací zajistila stejnou úroveň ochrany osobních údajů a soukromí bez ohledu na použité technologie. Uvedená směrnice bude tedy zrušena a nahrazena touto směrnicí“ a dále pak „tato směrnice doplňuje směrnici 95/46/ES a jejím cílem je chránit základní práva fyzických osob, zejména jejich právo na soukromí, jakož i oprávněné zájmy právnických osob“.

Po analýze relevantních právních předpisů, skutkového stavu a právní jistotě kontrolované osoby, budou kontrolující hodnotit zpracování cookies kontrolovanou osobou ve světle národní právní úpravy, tj. zákona č. 127/2005 Sb.

Nad rámec shora uvedeného kontrolující dodávají, že v době vyhotovení tohoto protokolu o kontrole probíhají práce na nařízení Evropského parlamentu a Rady o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích a o zrušení směrnice 2002/58/ES (nařízení o soukromí a elektronických komunikacích), tzv. e-Privacy, které má být doprovodným evropským předpisem k již přijatému a účinnému nařízení (EU) 2016/679.

III. Kontrolní zjištění kontrolujících

Kontrolní zjištění č. 1 – „osobní údaj“ a „zpracování“

Kontrolující jako první posuzovali, zda kontrolovaná osoba v souvislosti s remarketingem v rámci internetového obchodu ██████████ zpracovává osobní údaje ve smyslu čl. 4 bod 1 a bod 2 nařízení (EU) 2016/679. K tomu kontrolující přikládají definici osobních údajů a též definici pojmu zpracování:

„osobními údaji (se rozumí) veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.“

„zpracováním (se rozumí) jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.“

Výše uvedená definice osobních údajů mimo jiné uvádí jako jeden z identifikátorů fyzické osoby síťový identifikátor, který je tak dle nařízení (EU) 2016/679 nutné považovat za osobní údaj. K tomu se lze též odvolat na recitál 30 nařízení (EU) 2016/679, dle kterého:

„Fyzickým osobám mohou být přiřazeny síťové identifikátory, které využívají jejich zařízení, aplikace, nástroje a protokoly, jako například adresy internetového protokolu či identifikátory cookies, nebo jiné identifikátory, jako jsou štítky pro identifikaci na základě rádiové frekvence. Tímto způsobem mohou být zanechány stopy, které mohou být zejména v kombinaci s jedinečnými identifikátory a dalšími informacemi, které servery získávají, použity k profilování fyzických osob a k jejich identifikaci.“

Ze spojení čl. 4 bod 1 a rec. 30 nařízení (EU) 2016/679 lze proto jednoznačně dovodit, že za osobní údaj je nezbytné považovat též cookies, které umožňují spojení s konkrétní fyzickou osobou (či jiným subjektem).

Kontrolovaná osoba ve svém vyjádření (viz bod 6. přehledu podkladů) potvrdila, že v rámci provozování internetového obchodu [REDAKCE] cookies využívá, a to mimo jiné také cookies sloužící k reklamě a personalizaci reklam, resp. využívá cookies, díky nimž je zobrazována reklama uživatelům, kteří již dříve uvedenou webovou stránku navštívili (příčemž kontrolovaná osoba využití cookies tímto způsobem doložila konkrétním případem). Tvzení kontrolované osoby potvrdili kontrolující, když využili tzv. cookie checker (k tomu viz bod 8. přehledu podkladů). Lze proto shrnout, že kontrolovaná osoba využívá soubory cookies pro remarketing. Na základě výše uvedených ustanovení lze proto též konstatovat, že kontrolovaná osoba nakládá s osobními údaji ve smyslu čl. 4 bod 1 nařízení (EU) 2016/679.

Dále se kontrolující zabývali skutečností, zda kontrolovaná osoba v rámci provozování internetového obchodu [REDAKCE] osobní údaje zpracovává, a to opět dle předmětu kontroly výhradně v souvislosti s remarketingem. K pojmu zpracování se kontrolující odkazují na shora citovanou definici obsaženou v čl. 4 bod 2 nařízení (EU) 2016/679. V návaznosti na podstatu fungování cookies mají kontrolující za nezpochybnitelné, že kontrolovaná osoba s osobními údaji nakládá minimálně v rozsahu jejich uložení a použití. Pro úplnost kontrolující dodávají, že v rámci databází mohou být osobní údaje v souvislosti s činnostmi přímého marketingu obecně též vyhledávány, upravovány či pozměňovány, resp. též vymazány.

Na základě shora uvedeného mají kontrolující za prokázané, že se kontrolovaná osoba v souvislosti s remarketingem v rámci internetového obchodu [REDAKCE] dostává do styku s osobními údaji ve smyslu čl. 4 bod 1 nařízení (EU) 2016/679, a tyto osobní údaje dále zpracovává ve smyslu čl. 4 bod 2 nařízení (EU) 2016/679.

Kontrolní zjištění č. 2 – „správce“

Kontrolující dále posuzovali, zda je kontrolovaná osoba v postavení správce osobních údajů. Za tím účelem kontrolující citují čl. 4 bod 7 nařízení (EU) 2016/679:

„správcem (se rozumí) fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení.“

Jak vyplývá ze shora uvedené definice, pro určení role správce osobních údajů je rozhodující skutečností určení účelu a prostředku zpracování osobních údajů. Kontrolující si proto v rámci součinnosti vyžádali od kontrolované osoby interní dokumentaci k tomuto zpracování (k tomu viz bod 6. přehledu podkladů – záznamy o zpracování), ze které by stanovení účelu zpracování osobních údajů mělo být patrné. Z hlediska předmětu kontroly, tj. zpracování cookies v rámci remarketingu, tak z těchto záznamů vyplývá, že kontrolovaná osoba takové cookies zpracovává, přičemž účelem zpracování je „[REDACTED]“.

K tomuto zpracování (k pojmu zpracování viz kontrolní zjištění č. 1) dochází tak, že každá jednotlivá cookie se po návštěvě webové stránky [REDACTED], která je provozována kontrolovanou osobou, ukládá za shora uvedenými účely do paměti webového prohlížeče zařízení návštěvníka webové stránky [REDACTED]. Prostředkem pro zpracování osobních údajů jsou jednotlivé služby, které kontrolovaná osoba využívá a jejichž poskytovatele kontrolovaná osoba též uvedla v záznamech o zpracování. Jedná se především o společnosti Google Ireland (služba Doubleclick) a Facebook Ireland (služby Facebook Custom Audiences a Facebook Lookalike Audiences).

Kontrolující tak konstatují, že kontrolovaná osoba se nachází v postavení správce osobních údajů ve smyslu čl. 4 bod 7 nařízení (EU) 2016/679, neboť určila účel a prostředky zpracování osobních údajů (cookies). Účelem zpracování cookies je „personalizace zobrazovaných reklam a přednostně nabízené zboží“, přičemž prostředkem pro zpracování osobních údajů jsou služby využívané kontrolovanou osobou za účelem naplnění uvedených účelů.

Kontrolní zjištění č. 3 – právní titul

Vzhledem k závěru kontrolního zjištění č. 2 (kontrolovaná osoba je správcem osobních údajů, neboť určila účel a prostředky zpracování osobních údajů), se kontrolující zaměřili též na právní titul, který je pro zpracování osobních údajů nezbytný. K tomu kontrolující citují znění čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679:

„Zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;*
- b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;*
- c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;*
- d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;*

- e) *zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;*
- f) *zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.*

První pododstavec písm. f) se netýká zpracování prováděného orgány veřejné moci při plnění jejich úkolů.“

K právnímu titulu pro zpracování osobních údajů kontrolující dodávají, že právní titul musí být zajištěn před samotným zpracováním osobních údajů. Pokud by právní titul nebyl dán před započítáním zpracování osobních údajů, bylo-li by takové zpracování osobních údajů nelegální.

Jak již bylo uvedeno výše, směrnice 2002/58/ES byla dne 25. listopadu 2009 novelizována. Touto novelizací došlo ke změně čl. 5 odst. 3 této směrnice, který nyní zní takto:

„Členské státy zajistí, aby uchovávání informací nebo získávání přístupu k již uchovávaným informacím bylo v koncovém zařízení účastníka nebo uživatele povoleno pouze pod podmínkou, že dotčený účastník či uživatel poskytl svůj souhlas poté, co mu byly poskytnuty jasné a úplné informace v souladu se směrnicí 95/46/ES, mimo jiné o účelu zpracování. To nebrání technickému ukládání nebo takovému přístupu, jehož jediným účelem je provedení přenosu sdělení prostřednictvím sítě elektronických komunikací, nebo je-li to nezbytně nutné k tomu, aby mohl poskytovatel služeb informační společnosti poskytovat služby, které si účastník nebo uživatel výslovně vyžádal.“

V první řadě je třeba zdůraznit, že směrnice sama předpokládá, že ne pro všechny cookies je nutné mít zajištěn souhlas se zpracováním osobních údajů. Tato výjimka se vztahuje především na tzv. technické cookies (např. cookies sloužící ke správnému zobrazení stránky v závislosti na technických možnostech prohlížeče). V ostatních případech směrnice hovoří jasně a stanoví správci osobních údajů povinnost zajistit souhlas se zpracováním osobních údajů (cookies). Takový souhlas poté podléhá režimu souhlasu ve smyslu čl. 4 bod 11 nařízení (EU) 2016/679, musí se tedy jednat o projev vůle, který je svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný, učiněn prohlášením nebo jiným zjevným potvrzením. V takovém případě musí správce osobních údajů rovněž dodržet podmínky stanovené čl. 7 nařízení (EU) 2016/679, tedy musí prokázat souhlas se zpracováním osobních údajů, a to po celou dobu takového zpracování. Kontrolující přikládají definici souhlasu ve smyslu čl. 4 bod 11 nařízení (EU) 2016/679, která zní:

„souhlasem subjektu údajů (se rozumí) jakýkoli svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, kterým subjekt údajů dává prohlášením či jiným zjevným potvrzením své svolení ke zpracování svých osobních údajů“.

K pojmu souhlasu kontrolující obecně uvádějí, že se jedná o právní jednání, a proto je třeba na něj nahlížet v duchu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy právní jednání je ustanovením § 545 zákona č. 89/2012 Sb. definováno tak, že „vyvolává právní následky, které jsou v něm vyjádřeny, jakož i právní následky plynoucí ze zákona, dobrých mravů,

zvyklostí a zavedené praxe stran". Je tedy možné říci, že základním pojmem právního jednání je složka vůle, přičemž dle ustanovení § 551 zákona č. 89/2012 Sb. „o právní jednání nejde, chybí-li vůle jednajících osoby“ a též dle ustanovení § 552 zákona č. 89/2012 Sb. „o právní jednání nejde, nebyla-li zjevně projevem vážná vůle“. Dalšími složkami projevu právního jednání jsou pak určitost a srozumitelnost (§ 553 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb.). Souhlas se zpracováním osobních údajů musí naplňovat všechny pojmové znaky definice jednání dle zákona č. 89/2012 Sb., a splňovat požadavky svobodného, konkrétního, informovaného a jednoznačného projevu vůle, který se realizuje prohlášením či jiným zjevným potvrzením, jak stanoví nařízení (EU) 2016/679. Aby mohl být souhlas svobodný, konkrétní a informovaný, je třeba postupovat v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2016/679, resp. též s čl. 12 – 14 nařízení (EU) 2016/679. Aby bylo možné považovat souhlas za „svobodný“, musí mít subjekt údajů skutečnou možnost volby souhlas udělit či neudělit a neměl by být vystaven žádnému negativnímu postihu, důsledku, či jeho hrozbě, jestliže souhlas neudělí. Takovým případem by byla mimo jiné i situace, kdy by plnění smlouvy, resp. poskytnutí služby, bylo závislé na udělení souhlasu, i když to pro plnění této smlouvy není nezbytné. Aby byl souhlas „konkrétní“, musí být udělen pro konkrétní účel zpracování osobních údajů, přičemž lze v návaznosti na kontrolní zjištění č. 2 konstatovat, že musí být udělen za účelem „*personalizace zobrazovaných reklam a přednostně nabízené zboží*“. Subjekt údajů pak musí být o účelu informován v rámci plnění informační povinnosti, které je nezbytné taktéž z hlediska posouzení toho, zda je souhlas „informovaný“ (k plnění informační povinnosti viz dále). Udělení souhlasu musí být jednoznačným projevem vůle subjektu údajů, a udělen musí být „prohlášením či jiným zjevným potvrzením“. Musí být proto zjevné, že subjekt údajů určitou akcí skutečně uděluje souhlas se zpracováním osobních údajů a toto udělení by mělo být nezpochybnitelné. V obecné rovině je takovým úkonem např. zaškrtnutí políčka, kliknutí na souhlasné tlačítko, výběr volby ano/ne apod. Za prohlášení či zjevné potvrzení naopak nelze považovat předem zaškrtnuté políčko, nečinnost či pouhé pokračování v používání služby. To ostatně nedávno potvrdil též Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ve věci Planet49 GmbH (C-673/17), ze kterého vyplývá, že „*souhlas, který musí uživatel internetových stránek dát k umístění a prohlížení souborů cookies na svém zařízení není právoplatně udělen předem zaškrtnutým políčkem, jehož zaškrtnutí musí tento uživatel k odmítnutí svého souhlasu zrušit*“³. Je tedy možné shrnout, že z akce subjektu údajů musí být vždy zcela jasné, že na základě nějakého konkrétního úkonu dává své svolení ke zpracování osobních údajů. S ohledem na předmět kontroly je z hlediska udělení souhlasu podstatná zejména informace uvedená v zápatí webových stránek ██████████ jež informuje o skutečnosti, že při poskytování služeb jsou využívány soubory cookies a používáním webových stránek uživatel s tímto vyjadřuje souhlas (viz bod 8. přehledu podkladů). Úkonem, na základě kterého dochází k udělení souhlasu, je tak pouhé pokračování v používání webových stránek. S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že toto nelze považovat za dostatečně zjevné vyjádření souhlasu. Tomu svědčí i skutečnost, že informace je uvedena v zápatí webové stránky a nelze tak ani určit okamžik, kdy by byl souhlas skutečně udělen, neboť nelze předjímat kdy, a zda vůbec, uživatel webové stránky tuto informaci získal, resp. zda si je uživatel vůbec vědom skutečnosti, že dalším užíváním webové stránky automaticky se zpracováním osobních údajů (cookies) souhlasí. Výše uvedená definice pojmu souhlas subjektu údajů je tak v této části nenaplněna. V uvedeném rozsudku ve věci Planet49 GmbH Soudní dvůr Evropské unie rovněž konstatuje, že „*souhlas musí být zvláštní, takže skutečnost, že uživatel aktivuje tlačítko pro účast na reklamní loterii* (a v případě kontrolované osoby se uživatel začne pohybovat na jejich

---

³ Tisková zpráva č. 125/19

webových stránkách), nepostačuje k tomu, aby bylo možné se domnívat, že uživatel právoplatně udělil souhlas s umístěním souborů cookies⁴. Tento názor je též možné potvrdit historickým vývojem směrnice 2002/58/ES, která nejdřív vyžadovala pouze možnost uživatele odmítnout umístění cookies, kdežto po její novelizaci již zcela zjevně požaduje aktivní konání uživatele – poskytnutí souhlasu.

Současně je však třeba též poukázat na platný a účinný zákona č. 127/2005 Sb. Ten v § 89 odst. 3 dle názoru kontrolující sice chybně, ale přesto stanovuje pravidla pro zacházení s cookies, přičemž stanoví, že: „Každý, kdo hodlá používat nebo používá síť elektronických komunikací k ukládání údajů nebo k získávání přístupu k údajům uloženým v koncových zařízeních účastníků nebo uživatelů, je povinen tyto účastníky nebo uživatele předem prokazatelně informovat o rozsahu a účelu jejich zpracování a je povinen nabídnout jim možnost takové zpracování odmítnout. Tato povinnost neplatí pro technické ukládání nebo přístup výhradně pro potřeby přenosu zprávy prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo je-li to nezbytné pro potřeby poskytování služby informační společnosti, která je výslovně vyžádána účastníkem nebo uživatelem.“

Vzhledem k nemožnosti přímého účinku směrnice vůči jednotlivci (k tomu viz výše), kontrolující hodnotili, zda kontrolovaná osoba naplňuje všechny předpoklady, které jsou stanoveny § 89 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb. a za tím účelem též posuzovali, jak kontrolovaná osoba splňuje informační povinnost stanovenou v čl. 12 – 14 nařízení (EU) 2016/679.

K plnění informační povinnosti kontrolující citují čl. 12 – 14 nařízení (EU) 2016/679:

„Článek 12

Transparentní informace, sdělení a postupy pro výkon práv subjektu údajů

- 1. Správce přijme vhodná opatření, aby poskytl subjektu údajů stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků veškeré informace uvedené v člancích 13 a 14 a učinil veškerá sdělení podle článků 15 až 22 a 34 o zpracování, zejména pokud se jedná o informace určené konkrétně dítěti. Informace poskytne písemně nebo jinými prostředky, včetně ve vhodných případech v elektronické formě. Pokud si to subjekt údajů vyžádá, mohou být informace poskytnuty ústně, a to za předpokladu, že identita subjektu údajů je prokázána jinými způsoby.*
- 2. Správce usnadňuje výkon práv subjektu údajů podle článků 15 až 22. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 správce neodmítne vyhovět žádosti subjektu údajů za účelem výkonu jeho práv podle článků 15 až 22, ledaže doloží, že nemůže zjistit totožnost subjektu údajů.*
- 3. Správce poskytne subjektu údajů na žádost podle článků 15 až 22 informace o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti. Tuto lhůtu je možné v případě potřeby a s ohledem na složitost a počet žádostí prodloužit o další dva měsíce. Správce informuje subjekt údajů o jakémkoliv takovém prodloužení do jednoho měsíce od obdržení žádosti*

---

⁴ Tisková zpráva č. 125/19

spolu s důvody pro tento odklad. Jestliže subjekt údajů podává žádost v elektronické formě, poskytnou se informace v elektronické formě, je-li to možné, pokud subjekt údajů nepožádá o jiný způsob.

4. *Pokud správce nepřijme opatření, o něž subjekt údajů požádal, informuje bezodkladně a nejpozději do jednoho měsíce od přijetí žádosti subjekt údajů o důvodech nepřijetí opatření a o možnosti podat stížnost u dozorového úřadu a žádat o soudní ochranu.*
5. *Informace podle článků 13 a 14 a veškerá sdělení a veškeré úkony podle článků 15 až 22 a 34 se poskytují a činí bezplatně. Jsou-li žádosti podané subjektem údajů zjevně nedůvodné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může správce buď:*
  - a) *uložit přiměřený poplatek zohledňující administrativní náklady spojené s poskytnutím požadovaných informací nebo sdělení nebo s učiněním požadovaných úkonů; nebo*
  - b) *odmítnout žádosti vyhovět.**Zjevnou nedůvodnost nebo nepřiměřenost žádosti dokládá správce.*
6. *Aniž je dotčen článek 11, pokud má správce důvodné pochybnosti o totožnosti fyzické osoby, která podává žádost podle článků 15 až 21, může požádat o poskytnutí dodatečných informací nezbytných k potvrzení totožnosti subjektu údajů.*
7. *Informace, které mají být subjektům údajů poskytnuty podle článků 13 a 14, mohou být doplněny standardizovanými ikonami s cílem poskytnout snadno viditelným, srozumitelným a jasným způsobem přehled o zamýšleném zpracování. Pokud jsou ikony prezentovány v elektronické formě, jsou strojově čitelné.*
8. *Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 92 za účelem určení informací, které mají být sděleny pomocí ikon, a postupů pro poskytování standardizovaných ikon.“*

Ke znění čl. 12 nařízení (EU) 2016/679 kontrolující konstatují, že se jedná o obecná ustanovení, která uvozují informační povinnost správce osobních údajů. Čl. 12 obecně zmiňuje transparentnost, korektnost zpracování, klade důraz na stručnost, srozumitelnost, snadný přístup k poskytovaným informacím, způsob poskytování těchto informací, upravuje též lhůty, ve kterých je nutné informace poskytnout. Dále kontrolující k čl. 12 uvádějí, že ve vztahu ke kontrolované osobě a ve vztahu k předmětu kontroly je podstatné ustanovení čl. 12 odst. 1 (EU) 2016/679.

„Článek 13

Informace poskytované v případě, že osobní údaje jsou získány od subjektu údajů

1. *Pokud se osobní údaje týkající se subjektu údajů získávají od subjektu údajů, poskytne správce v okamžiku získání osobních údajů subjektu údajů tyto informace:*
  - a) *totožnost a kontaktní údaje správce a jeho případného zástupce;*

- b) *případně kontaktní údaje případného pověřence pro ochranu osobních údajů;*
  - c) *účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, a právní základ pro zpracování;*
  - d) *oprávněné zájmy správce nebo třetí strany v případě, že je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. f);*
  - e) *případné příjemce nebo kategorie příjemců osobních údajů;*
  - f) *případný úmysl správce předat osobní údaje do třetí země nebo mezinárodní organizaci a existenci či neexistenci rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně nebo, v případech předání uvedených v článcích 46 nebo 47 nebo čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci, odkaz na vhodné záruky a prostředky k získání kopie těchto údajů nebo informace o tom, kde byly tyto údaje zpřístupněny.*
2. *Vedle informací uvedených v odstavci 1 poskytně správce subjektu údajů v okamžiku získání osobních údajů tyto další informace, jsou-li nezbytné pro zajištění spravedlivého a transparentního zpracování:*
- a) *dobu, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá pro stanovení této doby;*
  - b) *existence práva požadovat od správce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz, popřípadě omezení zpracování, a vznést námitku proti zpracování, jakož i práva na přenositelnost údajů;*
  - c) *pokud je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a), existence práva odvolat kdykoli souhlas, aniž je tím dotčena zákonnost zpracování založená na souhlasu uděleném před jeho odvoláním;*
  - d) *existence práva podat stížnost u dozorového úřadu;*
  - e) *skutečnost, zda poskytování osobních údajů je zákonným či smluvním požadavkem, nebo požadavkem, který je nutné uvést do smlouvy, a zda má subjekt údajů povinnost osobní údaje poskytnout, a ohledně možných důsledků neposkytnutí těchto údajů;*
  - f) *skutečnost, že dochází k automatizovanému rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 22 odst. 1 a 4, a přinejmenším v těchto případech smysluplné informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.*
3. *Pokud správce hodlá osobní údaje dále zpracovávat pro jiný účel, než je účel, pro který byly shromážděny, poskytně subjektu údajů ještě před uvedeným dalším zpracováním informace o tomto jiném účelu a příslušné další informace uvedené v odstavci 2.*
4. *Odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí, pokud subjekt údajů již uvedené informace má, a do té míry, v níž je má.“*

Informace poskytované v případě, že osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů

1. *Jestliže osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, poskytnete správce subjektu údajů tyto informace:*
  - a) *totožnost a kontaktní údaje správce a případně jeho zástupce;*
  - b) *případně kontaktní údaje případného pověřence pro ochranu osobních údajů;*
  - c) *účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, a právní základ pro zpracování;*
  - d) *kategorie dotčených osobních údajů;*
  - e) *případné příjemce nebo kategorie příjemců osobních údajů;*
  - f) *případný záměr správce předat osobní údaje příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci a existence či neexistence rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně nebo, v případech předání uvedených v čl. 46 nebo 47 nebo v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci, odkaz na vhodné záruky a prostředky k získání kopie těchto údajů nebo informace o tom, kde byly tyto údaje zpřístupněny.*

2. *Kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytnete správce subjektu údajů tyto další informace, jsou-li nezbytné pro zajištění spravedlivého a transparentního zpracování ve vztahu k subjektu údajů:*
  - a) *dobu, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá pro stanovení této doby;*
  - b) *oprávněné zájmy správce nebo třetí strany v případě, že je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. f);*
  - c) *existence práva požadovat od správce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz anebo omezení zpracování a práva vznést námitku proti zpracování, jakož i práva na přenositelnost údajů;*
  - d) *pokud je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a), existence práva odvolat kdykoli souhlas, aniž je tím dotčena zákonnost zpracování založená na souhlasu uděleném před jeho odvoláním;*
  - e) *existence práva podat stížnost u dozorového úřadu;*
  - f) *zdroj, ze kterého osobní údaje pocházejí, a případně informace o tom, zda údaje pocházejí z veřejně dostupných zdrojů;*
  - g) *skutečnost, že dochází k automatizovanému rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 22 odst. 1 a 4, a přinejmenším v těchto případech smysluplné informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.*

3. *Správce poskytne informace uvedené v odstavcích 1 a 2:*
  - a) *v přiměřené lhůtě po získání osobních údajů, ale nejpozději do jednoho měsíce, s ohledem na konkrétní okolnosti, za nichž jsou osobní údaje zpracovávány;*
  - b) *nejpozději v okamžiku, kdy poprvé dojde ke komunikaci se subjektem údajů, mají-li být osobní údaje použity pro účely této komunikace; nebo*

- c) *nejpozději při prvním zpřístupnění osobních údajů, pokud je má v úmyslu zpřístupnit jinému příjemci.*
4. *Pokud správce hodlá osobní údaje dále zpracovat pro jiný účel, než pro který byly získány, poskytne subjektu údajů ještě před uvedeným dalším zpracováním informace o tomto jiném účelu a příslušné další informace uvedené v odstavci 2.*
5. *Odstavce 1 až 4 se nepoužijí, pokud a do té míry, v níž:*
- a) *subjekt údajů již uvedené informace má;*
  - b) *se ukáže, že poskytnutí takových informací není možné nebo by vyžadovalo nepřiměřené úsilí; to platí zejména v případě zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely s výhradou podmínek a záruk uvedených v čl. 89 odst. 1, nebo pokud je pravděpodobné, že uplatnění povinnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku by znemožnilo nebo výrazně ztížilo dosažení cílů uvedeného zpracování. V takových případech přijme správce vhodná opatření na ochranu práv, svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů, včetně zpřístupnění daných informací veřejnosti;*
  - c) *je získávání nebo zpřístupnění výslovně stanoveno právem Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje a v němž jsou stanovena vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů; nebo*
  - d) *osobní údaje musí zůstat důvěrné s ohledem na povinnost zachovávat služební tajemství upravenou právem Unie nebo členského státu, včetně zákonné povinnosti mlčenlivosti.“*

Citované články 13 a 14 se již specificky zabývají povinnostmi správce osobních údajů ve vztahu k informační povinnosti, přičemž rozhodná skutečnost pro splnění informační povinnosti je, zda osobní údaje byly správcem osobních údajů poskytnuty přímo subjektem údajů (čl. 13), či zda je správce osobních údajů získal od jiného než od subjektu údajů (čl. 14).

Kontrolovaná osoba v rámci svého vyjádření (viz bod 6.9. přehledu podkladů) zaslala dokumenty Zásady ochrany osobních údajů a Zásady cookies, které jsou zároveň zveřejněny na webové stránce [REDAKCE] přičemž pro jejich zobrazení není nutný další úkon uživatele webových stránek (např. vyplnění formuláře). Podstatná je též již výše uvedená informace v zápatí webových stránek [REDAKCE] uvádějící, že při poskytování služeb jsou využívány soubory cookies a používáním webových stránek uživatel s tímto vyjadřuje souhlas. Nadto jsou pak uživatelé webových stránek v dokumentu Zásady cookies informováni, že cookies lze odmítnout v nastavení internetového prohlížeče, resp. je možné nastavit užívání jen některých cookies souborů, přičemž v dokumentu jsou uvedeny odkazy na jednotlivé internetové prohlížeče, resp. webové stránky, na nichž je možné nastavení cookies provést. Dále je předána informace o možnosti vymazat cookies, které byly již dříve uloženy do zařízení. Pro případy, kdy je uživatel přihlášen k využívání služeb v rámci svého uživatelského účtu (Facebook, Google), poskytuje dokument formou jednotlivých odkazů další informace o využívání cookies těmito třetími stranami a též o možnosti vypnutí personalizace reklam.

Z hlediska výše uvedených článků 13 a 14 nařízení (EU) 2016/679 je pak rozhodný dokument Zásady ochrany osobních údajů, jímž je kontrolovaná osoba definována jako správce osobních údajů a uvedeny jsou její kontaktní údaje. Předána je základní informace o využívání cookies

(přičemž bližší informace jsou uvedeny v dokumentu Zásady cookies, jak již bylo popsáno výše), a to včetně uvedení účelu personalizace zobrazování reklam. Z hlediska doby zpracování osobních údajů je expirace cookies uvedena opět v dokumentu Zásady cookies. Zásady ochrany osobních údajů obsahují informace o právech subjektů údajů dle nařízení (EU) 2016/679 vč. práva podat stížnost u dozorového úřadu. V obou dokumentech jsou uvedeny též informace relevantní pro situace, kdy je přístup k zákaznickému účtu uskutečňován prostřednictvím služeb Facebooku či Googlu.

Veškeré shora uvedené shrnují kontrolující následujícím způsobem:

Česká republika nesprávně transponovala novelizovanou směrnice 2002/58/ES do národní právní úpravy. Z hlediska práva Evropské unie tak kontrolovaná osoba nepostupuje v souladu s touto směrnicí, která pro takové zpracování vyžaduje souhlas subjektu údajů, resp. nepostupuje v souladu s nařízením (EU) 2016/679 stanovujícím požadavky na tento souhlas, neboť větu „*Při poskytování služeb nám pomáhají soubory cookie. Používáním webu vyjadřujete souhlas*“, která je uvedena v zápatí webové stránky kontrolované osoby [REDAKCE], a pouhé pokračování v používání webu není možné chápat jako „jednoznačný projev vůle, kterým subjekt údajů dává prohlášením či jiným zjevným potvrzením své svolení ke zpracování svých osobních údajů“, jak je stanoveno ustanovením čl. 4 bod 11 nařízení (EU) 2016/679.

Zároveň však unijní judikatura neumožňuje aplikovat směrnici a její účinky na jednotlivce. Kontrolující tak posuzovali zpracování osobních údajů (cookies) dle platné a účinné národní legislativy, tj. dle zákona č. 127/2005 Sb. a jeho relevantního ustanovení § 89 odst. 3.

Kontrolující tedy uvádějí, že získávání osobních údajů (cookies) kontrolovanou osobou se děje v souladu s požadavky § 89 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., neboť kontrolovaná osoba informuje uživatele o rozsahu a účelu jejich zpracování a rovněž jim nabízí možnost takové zpracování odmítnout, přičemž tyto podmínky naplňuje kontrolovaná osoba tím, že postupuje v souladu s čl. 12 – 14 nařízení (EU) 2016/679.

Poučení o opravném prostředku:

Proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole může kontrolovaná osoba podat kontrolnímu orgánu ve lhůtě **15** dnů ode dne doručení protokolu o kontrole námítky.

Námítky se podávají písemně, musí z nich být zřejmé, proti jakému kontrolnímu zjištění směřují, a musí obsahovat odůvodnění nesouhlasu s tímto kontrolním zjištěním.

Pokud kontrolující nevyhoví námítkám ve lhůtě **7** dnů ode dne jejich doručení, vyřídí je předsedkyně Úřadu ve lhůtě **30** dnů ode dne jejich doručení.

Podpisová doložka:

otisk
úředního
razítka

.....
Mgr. Daniel Rován
.....
inspektor
.....
funkce
.....
podpis
(dokument podepsán elektronicky)

.....
Mgr. Vojtěch Dlouhý
.....
pověřený
zaměstnanec Úřadu
.....
funkce
.....
podpis
(dokument podepsán elektronicky)

.....
Ing. Helena Žemličková
.....
pověřená
zaměstnankyně Úřadu
.....
funkce
.....
podpis
(dokument podepsán elektronicky)

.....
Ing. Václav Strnad
.....
pověřený
zaměstnanec úřadu
.....
funkce
.....
podpis
(dokument podepsán elektronicky)